

BRASSÓI LAPOK

POLITIKAI NAPILAP.

Egész évre 20 kor. Fél évre 10 kor. Negyed évre 5 kor.
Egyes számok ára 8 fillér, Kapható az összes hírlap árusítónál.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
BRASSÓ, KAPU-UTCA 60, SZÁM.

Népgyűlés a vásártér miatt.

Brassó, jan. 16.

Impozáns népgyűlést tartottak tegnap a főtéri tanácsházban, a brassói kereskedők és iparosok, szászok, magyarok és románok, mintegy 500-an, a vásártérnek a Fellegvár alá leendő visszahelyezése tárgyában.

Ez a népes gyűlés elsősorban mindenestre arról az erős ragaszkodásról tesz bizonyosságot, a melylyel a kereskedők és iparosok, nemzetiségi különbség nélkül, a Fellegvár alatt újra berendezendő vásártéren csüngnek. De tanuskodik annak a politikának a helyességéről is, a melyet e vármegyében dr. Székely György főispán a magyarság és a nemzetiségek békés együttélése érdekében követ, és a melyet a magyarok, szászok és románok vezetői, valamint mindazok, akiknek helyes érzékük van úgy az itteni társadalmunknak, mind külön, magyarságunknak jóléte iránt és akik a helyi viszonyokat és a multat ismerik, őszintén és teljes erejükből támogatnak.

Mert gondoljuk meg csak, hogy alig néhány nap választ el bennünket a képviselőválasztástól; olyan időt élünk, amikor a kedélyek a szokottnál nagyobb izgalomban vannak, amikor magyarok, szászok és románok —

mert külön-külön pártot alkotnak — kevésbé barátságos érzülettel szoktak viseltetni egymás iránt: és mégis ezekben a napokban is képesek voltak a városunkat lakó különböző fajok fiai egymással összejönni, csöndesen és békességesen tanácskozni és együttesen impozáns menetben az utcán végigvonulni a főispáni lak elé, hogy ott közös érzést és közös óhajt együttesen és együtt nyilvánítsanak.

És képesek voltak együtt lelkesedni az ország kiváló miniszterelnökéért és annak egyhangu határozat alapján fejezni ki hálájukat és köszönetüket és őszinte ragaszkodásukról biztosítva őt, neki isten áldását és segéd-mét kívánni.

Megható volt az a lelkesedés, a mely mindannyiszor hangos „éljenek”-ben, „hoch”-okban és „se treaske”-ben nyilvánult, valahányszor a szónokok gróf Tisza István miniszterelnök-, dr. Székely György főispán- és Hiemesch Ferencz polgármester nevét említették.

A magyarok, szászok és románok szónokai mind, egyaránt az őszinte tisztelet és ragaszkodás kifejezésével beszéltek, úgy vármegyénk főispánjáról, mint városunk polgármesteréről.

Magyarok, szászok és románok, egyaránt örömmel emelték ki, hogy

nem emlékeznek olyan eseményre, a mely a magyarok, szászok és románok békés együttélését és egymáshoz való jó viszonyát ennyire dokumentálta volna, mint ez a népgyűlés.

Mit óhajthatnánk ezek után mást, mint azt, amit a főispán mondott a nála tisztelgő küldöttségnek, hogy adja Isten, hogy ez a szép egyetértés és békés összhang, városunkban tovább is és mindig megmaradjon.

Brassó, jan. 16.

Niemandz Vilmos programbeszéde. Tegnap délelőtt 11 órakor magyar nyelven, délután 3 órakor pedig német nyelven tartotta meg az Orient nagytermében programbeszédjét. Délelőtt mintegy 300, délután mintegy 400 ember hallgatta. Választó kevés volt a hallgatóság között. A „Kronstaedter Zeitung” nagyon lepocskondiázza ezt a programbeszédet. Mi ezt nem tesszük. Mi egész komolyan mondjuk ki ítéletünket e programbeszédre és az az, hogy mindenekelőtt nélkülözi a logikát, főlhalmoznak mindenféle kérdést összefüggés nélkül; ami jót mondanak (progresszív-adó) az nem új, ami újat mondanak, az nem jó. A beszédek továbbá erős szociáldemokrata szellem hatja át. Leginkább megrójuk pedig Niemandz Vilmost azért, hogy valótlanságokat is állított, mint pl. az az állítása, a számár után fizetett adóról.

A „Brassói Lapok” tárczája.

Vizy József.

— A „Brassói Lapok” eredeti tárcája. —

Irta Baráczy Sándor.

(Folyt. és vége.)

Hadbírói pályáját félbeszakíták a politikai átalakulások a kiegyezés után. Brassóba tért vissza szülővárosába, s a tanácsnál vállalt tiszteletbeli hivatal. Onnan a járásbíróshoz lépett át, s mint járásbíró találtam helyben 1876-ban. Érzékeny volt találkozásunk, megható a váratlan viszontlátás. . . .

Aztán mostanig együtt maradtunk örömben. búban. Volt idő, midőn a közügyek terén nem kis szerep jutott neki. A német-francia háború (1870—71) idején neki is része volt a magyar-román testvéresülés létrehozatalában. Politikai elvei, noha a sovínismustól menten, mindig h a z a f i a s érzés bélyegét hor-

dozták. Ott volt ő mindenütt, ha a magyar állameszme követelte, testestől-lelkestől, önzetlennül. Ily honpolgárt keveset találni, Brassóban nálánál jobb találgat.

Tagja volt minden nevezetesebb együletnek. A magyar kaszinó, a magyar dalárda büszkén vallotta őt tagjának. Az utóbbinak elnöke is volt a legvalóságosabb viszonyok közepett, buzgó tevékenysége által fényre emelte Frank Lipót karnagy korában.

A kath. hitközség kétségkívül leg-hívebb és legbőleőbb fiát vesztette benne. Mint az iskolaszék állandó tagja, sokat lendített az iskolákon s a tanítók helyzetén. „Unser Jóska”, amint a német ajku hitsorsosok, a neutitschíniak őt nevezték, vezére és szószólója volt a betelepített posztósoknak, kik talpig jó hazafiak és áldozatkész polgárok voltak. Vizy gyűjtő beszédeinek hatása alatt jött létre nem egy áldozathozatal a hitélet és magyar társadalom oltárán. Mert ő szónok is volt, még pedig a javából.

Szimiginovicz elődöm bucsulakomáján elmondott pohárköszöntője ma is élénk emlékemben van s az abban elhangzott gondolatok jóslatként esetelték Brassó jövőjének képét.

Visszatépett a nyilvános térről, hogy boldog családi körben találja fel nyugodt otthonát. Gondos nejeének oldalán, kedves gyermekektől környezve, az élet gyümölcsdús őszét nyugodt kedéllyel, távol a zajos élet szenvedélyeitől élvezte. Hivatalán kívül csak családjának élt. És mi példásan! Gyöngédebb férjet, gondosabb atyát nálánál nem képzelhetni. Rajongásig szerették, imádásig tisztelték gyermekei. Ezekért élt és halt ő, s az élettől való megválását is az atyai gond nehezítette meg.

Mint ember a humanizmus melegszívű barátjaként szerepelt. S emellett bátran kardot rántott bármikor. Magyar hazafi volt tetőtől talpig, de pártszenvédelem nélkül; „meggyőzni, de nem legyőzni” volt nemzetiségi elve, s mint Kant

Tisza programja.

Brassó, jan. 16.

VI.

Gróf Tisza István programbeszédét, melyet folyó hó 8-án tartott választói előtt, a következőkben folytatjuk:

(A tisztviselők fizetésrendezése.)

És itt van, t. uraim — és ez azután már átvész a kérdéseknek egy másik nagyon fontos csoportjára — a városi alkalmazottaknak a kérdése is. (Halljuk! Halljuk!) Nem annyira a fővárosban, a mely eddig is elismerésemelőlán gondoskodott tisztviselői karáról, de a vidéki városok tulnyomó nagy részében a városi tisztviselői kar illetményei rendezésre szorulnak. Ez a rendezés nem valószínűsíthető meg másképpen, mintha ezt, mint egy láncszemét a másik nagy kérdésnek, beleillesztjük a városok újabb rendezésének és a városok pénzügyi erősítésének fontos kérdésébe. (Tetszés.)

Nem akarok, t. uraim, most bele-mélyedni a részletekbe. (Halljuk!) A mi a városok adminisztratív szervezeti reformját illeti, én most csak a városoknak két kategóriájára kívánok kiterjeszkedni: ezek egyfelől az aránylag csekély nép-séggel bíró rendezett tanácsú városok, a melyekre a rendezett tanácsú városok mai intézménye, mai szervezete határozottan tulnehez sulylyal nehezedik: pénzügyileg is és azért is, mert egy oly költséges és oly népes hivatalos apparátus felállítására kötelezik, a mely se az elvégzendő munka terjedelmével, se a városok nagyságával, se — ezt talán nem fogják nekem az illető városok rossz néven venni, mert ez egyszerű igazság — az illető városban ilyen célra rendelkezésre álló szellemi tőkével kellő arányban nem áll. (Ugy van!) Én azt hiszem tehát, feltétlenül szükséges egy egyszerűbb típusát felállítani a városoknak, biztosítani a városi jogkört, a városi autonómiát oly

községek számára is, a melyek a rendezett tanácsú városi nagy apparátust kellő sikerrel meg nem bírják, a melyek azonban azért városi autonómiájukhoz ragaszkodnak és egyszerűen közösséggé devalválódni nem akarnak. (Tetszés és élénk helyeslés.)

(A főváros szervezete.)

A másik nagyfontosságú kérdés a főváros szervezete. (Halljuk! Halljuk!) T. uraim, én elmondhatom, hogy mióta jelen felelősségteljes állapotomba jutottam, különös gonddal és különös ügyszere-tettel foglalkoztam a főváros ügyeivel. (Éljenzés.) Nemcsak abból a meleg érzés-ből kifolyólag, a melylyel kell hogy minden helyesen gondolkozó magyar ember a magyar nemzeti élet góczpontja, a főváros iránt viseltessék, de azért is, mert hallottam, láttam, tapasztaltam, hogy a fővárosnak talán összes ügyei jóformán circulus vitiosus-ban mozognak évek során keresztül, a nélkül, hogy előre tudnának haladni és megfoghatatlan rejtély volt előttem, hogy ennek valódi oka tulajdonképpen hol keresendő. (Halljuk! Halljuk!)

Hát, t. uraim, én biztosíthatom önöket, hogy személyes tapasztalataim mihamar meggyőzték nemcsak arról, hogy a főváros élén álló férfiak teljes buzgalommal, teljes ügyszere-tel, teljes szakavatottsággal foglalkoznak a főváros ügyeivel (Élénk felkiáltások: Éljen Márkus!), de arról is, hogy a főváros iránti meleg jóakarattal megvan az államkormány-nak nemcsak vezetőiben, de összes közegeiben is. Ha azért mégsem haladtak az ügyek előre, ha azért mégis eredménytelen torzalkodásnál és keserűségnél egyéb alig tudott a fővárosi ügyek tárgyalásainak eredményeként mutatkozni, ennek abban láttam főmagyarázatát, hogy úgy a főváros szervezete, mint az a mód, a hogy a fővárosi ügyek a központi kormány-nál kezeltetnek, a legkülönbözőbb faktorok legkülönbözőbb irányu és felfogású jóakaratainak busás alkalmat nyuj-

tottak arra, hogy szembeálljon egymással, hogy sorakozzon egyenlő jóakarattal jobbra az egyik, balra a másik, hogy aközben a sok bába között megfulladjon a gyermek. (Derűtség, tetszés és helyeslés.)

Hát, t. uraim, ezen kell segítenünk; a fővárosnak oly szervezetet kell adnunk, a mely az ügyeknek egyöntetű, következetes, hatékony, sikeres kezelését mozdítja elő és a fővárosi szervezetet azoktól a felesleges vagy ma már túlhaladott komplikációktól megszabadítja, melyek ma minden jóakarat, minden igyekezet mellett az ügyek sikeres elintézésének ke-rekkötőjét képezik.

A tegnapi népgyűlés.

Brassó, jan. 16.

Azon népgyűlésről, melyet vezérezik-künkben méltatunk, tudósításunk a kö-vetkező:

Tegnap, (vasárnap) délelőtt, pontban 10 órakor már zsufolásig megtelt a főtéri tanácsház nagyterme, úgy, hogy sokan nem is fértek be, hanem kénytelenek voltak kint maradni a főtéren, a szabadban, 9 fokos hidegben. Valamivel 10 óra után Miess Lajos, a vásártér ügyében kiküldött bizottság elnöke, megnyitotta a népgyűlést és a következő előterjesztést tette.

Igen tisztelt népgyűlés!

A brassói kereskedők és iparosok 1903. máj. 22. tartott népgyűlése, minket, egy bizottságot, azon megbízással küldött ki, hogy minden követ mozgassunk meg, törvényes úton, arranézve, hogy a vásártér a Fellegvár alá újból visszahelyeztessék. Ez az a hely, amely évszázadok óta erre a célra használtatott, és ez az egyetlen hely, amely fekvésénél és nagyságánál és minden oldalról való hozzáférhetőségénél fogva, ennek a célnak legjobban megfelel. Igaz ugyan, hogy e tér egy részét városi építkezések céljára jelölték ki. Mindazonáltal még mindig marad belőle egy 17186 m² nagyságú térség, amely kellően felhasználva, a mi céljainkra teljesen elégséges. Eire a helyre kell koncentrálnunk mindazon árucikkeket, amelyeket szétszórva, különböző helyeken árulnak és azokat is, amelyeknek elárúsító helye jelenleg a városon kívül van, hogy így a tulajdonképeni vásár ismét a városba helyeztessék vissza és a jelenlegi tűrhetetlen állapotoknak vége szakadjon.

Bizottságunk ebben a kérdésben kikérte a magunk vármegyéje és a szomszéd vármegyék falusi közösségeinek a véleményét is. Fölkívta őket nyilatkozatra az iránt, hogy vajjon csakugyan közszükségletet képez-e a vásártérnek a Fellegvár alá leendő visszahelyezése. 34 vidéki közösségből összesen 4343 aláírással ellátott beadvány támogatta az erre vonatkozó kívánságot és ha ehhez még a városban már korábban gyűjtött 1001 aláírást is tekintetbe vesszük, az így összesen 5344 aláírás eléggé bizonyítja e kérdésnek a nagy jelentőségét.

Az 1903. május 22-iki népgyűlés óta a bizottság 16 teljes ülést tartott és ezenkívül több kisebb értekezletet.

Az 1903-ik évi május 28-án elhatározta a bizottság, hogy a városi tanács útján a városi képviselőtestület elé beadványt terjeszt és ebben kimerítően és kellő indokolással fogja tárgyalni ezt a kérdést és a polgárságnak a vásártér

tisztelője bizonyos világpolári eszményvilágot képzel a legtökéletesebb államnak. Herder történész nyomdokán a méltányosság elvének hódolt. Az észt soha sem választotta el a szívtől, s ez utóbbi az egész emberiségért dobogott. „Nemes hős, ki a hazáért, de nemesebb, ki az emberiségért harezol.”

Elveihez hiven, makacsul ragaszkodott; nézetét leplezetlenül mondta ki. S a mily nyíltszívű, ép oly őszinte, jóindulatu volt barátaival szemben. Tanácsával a ki élt, soha sem vallotta kárát. Szerencsés tapintatánál fogva mindig eltalálta az arany középutat ítéletben és tettben. Azért kevés volt ellensége, de annál több a barátja.

Mint valódi demokrata, folyton érintkezésben állott a polgársággal. Népszerűségét azonban nem a leereszkedő modora, hanem elismert igazságszeretete szerezte meg. Férfias határozottságát nem korlátozta sem tekintély, sem hatalom, s áru-ba nem bocsátotta lelkiismeretét soha. Önzetlensége önfeláldozásig ment. Ő adott, de semmit sem fogadott el másától, méltán az irás szavait követvén: jobb adni mint venni. Azért önálló, független is maradt haláláig. Tagosító bíró idején a felek részéről nyilvánult, legesekélyebb szí-

vességet is visszautasított. Nem is harácsolat vagyont össze, de hátrahagyott tiszteletreméltó nevet, akár egy Aristides.

Plato négy erényben foglalja össze az ember értékét: a bölcsesség, a bátorság, a mértékletesség és igazságosság erényében. Vízny bölcs volt nézeteiben, elveiben, ítéleteiben; bátorság, nyíltság és őszinteség félelem nélkül nyilvánult nála; mértékletes volt a puritán egyszerűségig, gögőt meg fennhéjázást eleve kizárt alapos műveltsége és emberszeretete, indulatot pedig, meg szenvedélyt, leküzdött higgadt vérmérséklete. Igazságos érzületéről szóljak? Álljanak elő azok, kik bírói ítéleteit a törvényszéki termekben hallották; álljanak azok elő, kik jogtudományát, szakképzettségét megbírálni hivataloltak! — Tán Schoppenhauer erkölcsi elvének szavaival jellemezhetem legjobban bírói multját: „Neminem laede, imo omnes, quantum potes, juva!”

Sirassuk meg benne az igaz barátot, a nemesszívű polgárt, a kötelemhű hivatalnokot!

Am ne diszítse sirhantját hideg márványoszlop, — fakad majd porladó s ivéből ártatlan fehér lilium, mely illatával hirdetni fogja az ő szeplőtelen jellemét, multját!

visszahelyezésére vonatkozó kívánságát. E beadványnak kidolgozását, amely egy egész halmozat aktának az áttanulmányozását tette szükségessé és sok időt, munkát és fáradságot vett igénybe, Moór Gyula lelkes volt szíves magára vállalni. Az 1904. évi július hó 23-án terjesztettük ezt a beadványt, három nyelven megfogalmazva, a városi képviselőtestület közgyűlése elé, amely 1904. július 27-én tárgyalta azt és egyhangulag hozott határozatával helyet adott az abban foglalt kérelemnek. E beadvány szövegét most közlik a helyi lapok.

A múlt évi augusztus hó 4-én elhatároztuk, hogy a főispánt küldöttségileg kérjük föl kívánságunknak jóindulattal elbírálására. E küldöttség (Moór Gyula, Paul Vilmos, Zeidner Henrik, Papp Ferencz, Lengeru János, Schiel János, Folyovits Miklós, Miess Lajos, kikhez más urak is csatlakoztak néhányan), eljárta a főispánnál és nagyon előzékenyen fogadtatott és a főispán jóindulattal nyilatkozta, hogy a benyomást nyerte, hogy céljához közelebb jutott.

A városi tanács 1904. szept. 13-án beterjesztette beadványunkat pártolólá a főispán elé, aki azt már szept. 22-én fölküldte a belügyminiszterhez. Az 1904. évi decz. 28-án elhatároztuk, hogy küldöttségileg fogunk tisztelegni gróf Tisza István miniszterelnöknek ebben az ügyben. A folyó hó 2-án értesítettük ezen szándékunkról egy szűkebb küldöttség által (Moór Gyula, Lengeru János és Miess Lajos) a főispánt.

Copony Traugott képviselő közbenjárására a miniszterelnök folyó hó 5-ikének, esütörtöknek délutáni 5 óráját tűzte ki a tisztelegésre.

Folyó hó 4-én utazott Budapestre a küldöttség (Moór Gyula, Paul Vilmos, Lengeru János, Folyovits Miklós, Zeidner Henrik, Copony Márton és Miess Lajos) és folyó hó 5-én délelőtt behatóan megbeszélte a kérdést az ügy előadójával, dr. Jekel Péter, miniszteri titkárral, aki kiváló jóindulattal és kellően informálva beszélt arról és megígérte, hogy lehetőleg gyorsan fogja ezt az ügyet elintézni és a miniszterelnököt is kimerítően informálni fogja. Így a legjobb reménnyel váltunk meg tőle.

Délután 5 $\frac{1}{2}$ órakor fogadott bennünket a miniszterelnök, a szabadelvű pártkörben. A fogadtatás nagyon kegyes volt. Copony Traugott képviselő, aki bennünk folyton k lauzolt, bemutatta a küldöttsége a miniszterelnöknek, aki azonnal válaszolva, kijelentette, hogy nagyon jó neki az ügy, és biztosította a küldöttséget, hogy a vásártér vissza fog helyeztetni a Felleghvár alá, ha a város bizonyos egészségügyi követelményeknek e eget tesz. Ezután kezét szorított a miniszterelnök a küldöttség minden egyes tagjával.

A küldöttség a legjobb reményekkel távozott a miniszterelnöktől és tagjainak nagy része még aznap este haza utazott.

Itthon, f. hó 11-én egy kisebb küldöttség (Moór Gy. Lengeru J. Miess L.) újból tisztelgett a főispánnál és köszönetet mondott neki ez ügyben ta usított magatartásáért, amelynek ügyünk előrehaladása legnagyobb részben köszönhető; mert a főispán a legjobb indulattal van

az ipar és kereskedelem iránt és annak fölvirágzását a legmelegebben óhajtja és meg is ígérte, hogy tovább is előmozdítólag működik ebben az ügyben és tudomásunkra hozta, hogy ezen ügy aktái már leérkeztek hozzá a minisztériumból és ő ez ügyben f. hó 12-ére értekezletet hívott egybe.

Ezen értekezlet lefolyásáról olyan hírek szivárogtak ki a közönség közé, a melyek alkalmasak voltak azt a legnagyobb mértékben nyugtalanítani, annál inkább, mert most már azt hittük, hogy közel vagyunk az óhajtott célhoz. Ezen hírekkel szemben azonban a leghatározottabban biztosíthatom önöket, hogy ügyünk nagyon jól áll. Ez alkalommal is bebizonyosodott, hogy igaza van annak a közmondásnak, hogy egyesült erővel többet lehet elérni.

Daczára annak, hogy hatóságaink jóindulattal intézik ezen ügyet, még nagyon sok akadályt kellend legyőznünk. A kitartás azonban célhoz vezet.

Kérem, szíveskedjenek ezen jelentésemet helyeslőleg tudomásul venni.

Ezen jelentéssel kapcsolatban van szerenésém előterjeszteni a következő indítványokat.

Indítványozom: 1) hogy gróf Tisza István miniszterelnökhöz ezen gyűlésből köszönetet tolmácsoló táviratot küldjünk;

2) hogy öméltsága, a főispán ur iránt táplált őszinte hálának és köszönetünknek, fölállás által adjunk kifejezést;

3) hogy Hiemesch Ferencz polgármester urnak mondjunk őszinte köszönetet azon meleg érdeklődésért, a melylyel ügyünknek mindenütt védelmére kelt;

4) hogy Copony Traugott képviselő ur iránt, aki oly nagy érdemeket szerzett magának ez ügy körül, adjunk kifejezést hasonlóképen hálának és köszönetünknek ezen gyűlésen; végül

5) mondjunk köszönetet mindazoknak, akik készségesen ez ügynek a szolgálatába állottak és annak érdekében fáradoztak.

A népgyűlés, amelyen legnagyobb részt szászok voltak jelen, de magyarok és románok is nagy számban jelentek meg, nagy tetszéssel vette tudomásul Miess L. jelentését.

Ezután az indítványokhoz Paul Vilmos keresk. és iparkamarai elnök szólott hozzá és kijelentette, hogy elfogadja azokat. Beszédében hangsúlyozta, különösen azokat az érdemeket, amelyeket Copony Traugott magának ezen ügyben szerzett, ugyanarra, hogy az ő fáradhatatlan tevékenysége nélkül a vásártér kérdése ebbe a kedvező stádiumba semmiesetre sem juthatott volna. Majd Moór Gyula szólalt föl és kijelentette, hogy szívesen és örömmel szavaz köszönetet a miniszterelnöknek, mert azon intézkedésében, a melyet a vásártér visszahelyezésére vonatkozólag tett, oly foku jóindulat nyilvánul a kereskedők és iparosok iránt, hogy azért méltán tartoznak hálával a miniszterelnöknek mindazok, a kik e kérdés iránt érdeklődnek. Mennyit kért, könyörgött a brassói polgárság, a kereskedők és az iparosok az előző miniszterelnökök idejében a vásártér visszahelyezéséért — és hiába. Gróf Tisza István azonnal, a legelső alkalommal teljesítette kérélmünket. De szívesen szavazza meg

a köszönetet gróf Tiszának azért is, mert az ő magatartása reá, és a Budapestén járt küldöttség többi tagjaira is azt a benyomást tette, hogy ennek a miniszterelnöknek van érzéke a kereskedők és iparosok érdeke iránt, ami pedig nagyon fontos, éppen Brassóra, erre a városra nézve, amelynek lakószai tulnyomóan kereskedők és iparosok. Kifejtette továbbá, hogy dr. Székely György főispánban már eddig is fölismerte a polgárság igazi barátját és Hiemesch Ferencz polgármesterhez is meleg rokonszenvvel ragaszkodik a magyarság is, és ezért csak természetes, hogy a jelenlevő magyarok is lelkesen támogatják az indítványnak a főispánra vonatkozó részét és örömmel fogadják azt a részét, amely a polgármesterre vonatkozik. Rátért ezután Copony T. képviselőre és kijelentette, hogy Copony nem volt a magyarság jelöltje és ma sem az, de azért, készséggel hajlik meg azon érdemei előtt, amelyeket a vásártér ügyében szerzett magának és szívesen elismeri, hogy Copony Traugott a magyar kereskedők és iparosok hálijára is érdemessé tette magát azon fáradozásai által, amelyeket a vásártér ügyében kifejtett és amelyek lényegesen hozzájárultak a kedvező eredményhez. Szívesen hozzájárulnak tehát a jelenlevő magyarok is azon indítványhoz, hogy a népgyűlés Copony T.-nak köszönetet mondjon.

Végül megtoldja az indítványt azzal, hogy a népgyűlés Miess Lajos elnök iránt is fejezze ki elismerését és köszönetét, mert az a pontosság, az azerély, az az utánjárás és kitartás és az a tappintat, amelylyel az elnök a bizottsági üléseken és azokon kívül az ügy érdekében intézkedett, munkált és fáradozott, elismerésre és tiszteletre készítette mindazokat, akik annak tanúi voltak.

A románok részéről Lengeru János szólalt föl ugyanabban az értelemben, mint az előtte szólók. Azt hisszük, lesz alkalmunk beszédét bővebben közölni. Lelekesen fejtegette a kérdést és nagy hatással és végül kijelentette, hogy ő is hozzájárul az elnök indítványához, valamint elfogadja Moór Gyula pótidítványát is.

Ezután az elnök kimondotta, hogy a népgyűlés az indítványokat Moór Gyula indítványával együtt egyhangulag elfogadta és azután megemlékezett azon munkának fáradságos voltáról, amelyet a városi képviselőtestület elé terjesztett beadvány elkészítésével. Moór Gy. magára vállalt és, indítványozta, hogy a népgyűlés egy általános „hoch“ ehal is adjon iránta kifejezést elismerésének, — ami meg is történt. Miután még Copony T. köszönetet mondott a róla elhangzott elismerő szavakért, megállapította a népgyűlés a gróf Tisza I.-hoz intézendő távirat szövegét.

E szöveg magyarul a következő:

Gróf Tisza István miniszterelnök
Budapest.

Kereskedők és iparosok, szászok, magyarok és románok, nemzetiégi különbség nélkül, több százan népgyűlésre jöttek ma össze Brassóvárosában, hogy meghallgassák annak a küldöttségnek a beszámoló jelentését, amely a vásártér ügyében nem régen Nagyméltóságodnál tisztelgett. Ez a népgyűlés őszinte köszönetét és mélyen érzett há

láját tolmácsolja Nagyméltóságodnak, azon biztató kijelentéseért, a melylyel a vásártérnek a Fellegrár alá leendő visszahelyezését kilátásba helyezni méltóztatott.

Nagyméltóságod ezen biztató kijelentésének megvalósulásától várják és remélik sok ezren helyzetük javulását. Az Isten áldja meg és segítse meg Nagyméltóságodat ezen elhatározásáért.

A Nagyméltóságod iránt mély hálával és őszinte tisztelettel és ragaszkodással viseltető brassóiak, vásártér ügyében összeült népgyűlésének megbízásából

Miess Lajos
elnök.

Copony Traugott.

A távirat magyar nyelven ezen szöveggel küldetett meg a miniszterelnöknek.

Végül Tartler Alfréd kereskedő egy rövid, de ügyesen, szónoki hűvel előadott lelkes beszédben azt indítványozta, hogy az egész népgyűlés vonuljon most azonnal a főispáni lakás elé és így adjon kifejezést tiszteletének és hálájának a főispán iránt. Ez indítvány nagy lelkesedéssel elfogadtatott.

Ezután az elnök háromszoros lelkes „hoch”-al gróf Tisza Istvánra, bezárta a népgyűlést, amely ezután hosszú menetben a főispán lakása elé vonult és ott állott a 9 fokos hidegben rendületlenül, míg az a küldöttség, amely Miess Lajos vezetése alatt fölment a főispánhoz, ismét vissza nem érkezett.

Időközben a főispán megjelent az ablaknál. Az alatt álló sokaság kalaplengetéssel üdvözölte és lelkesen és hosszasan megéljenozta.

Beadvány a piaczkérde- kében.

Brassó, jan. 16.

IV.

A következőkben folytatjuk azon beadvány közlését, amelyet az 1903. máj. 22-diki népgyűlés által kiküldött bizottság a képviselőtestület múlt évi július hó 27-iki gyűlése elé, a piaczkérde-
kében benyújtott:

Alólirottak osztozkodván a brassói kereskedelmi és iparkamarának azon meggyőződésében, a melyet az a m. kir. belügyminiszterhez 1904. május 12-én intézett és fentebb már említett felterjesztésében kifejtett, midőn azt monddta, hogy a vásártér visszaállítása nemcsak a brassói üzletvilágnak, hanem a vidéknek is fontos érdeke: felhívtuk e kérdésben a vidéket nyilatkozatra és 34 községből 4343 aláírással azon értesítést kaptuk, hogy a vásártér visszaállítására irányuló törekvéseinkkel teljesen egyetértének és arra kérnek bennünket, hogy ezeknek sikeres megvalósítása érdekében minden lehetőt elkövetünk.

A kereskedelem és ipar ennyi hivatott képviselőinek annyiszor és oly különféle alakban nyilvánult határozata alapján tehát azon tiszteletteljes kéréssel járulunk a Tekintetes Városi Képviselőtestülethez, miszerint határozatilag kimondani kegyeskedjék, hogy a Fellegrár alatt

elterülő térségből 2 hold és 1560 □-al nagyságú tér, az egészségügyi követelményeknek teljesen megfelelőleg és egészen kifogástalanul helyreállítva és berendezve, újból vásártartás céljaira és a vidékről jövő szekerek megállóhelyeül jelöltessék ki és engedessék át.

És itt rá kell még térnünk azon kérdésre, hogy nem volna-e lehetséges e célra a városnak egy más hasonló nagyságú területet kijelölnie?

E kérdésre határozottan nemmel kell válaszolnunk, mert teljesen azon a nézetben vagyunk, melyet a városi tanács 1901. márcz. 9. a belügyminiszterhez és a kereskedelmi és iparkamara 1903. május 12-én a városi tanácshoz és ugyanakkor a kereskedelmi miniszterhez intézett fejtegetéseiben vall, t. i., hogy a város nem rendelkezik több olyan területtel, amely a vásártér és megállóhely céljaira annyira alkalmas, sőt egyáltalán alkalmas volna, mert akár a Román templom utcájában levő papmajor, akár a Trausch-féle rét, akár a Gyár-ut mellett levő térség, vagy a szentpéter ut mellett levő 34 hold városi terület egy része rendeztessék be e célra, feltéve, hogy ezen helyek egyébként erre a célra alkalmasak volnának, mindig fennállának még azon hátrányok, egyrészt, hogy a belváros és bolgárszeg lakócai csak 2—5 kilométernyi fáradságos ut megjárása után juthatnának a vásártérre, tehát e két városrészre nézve aránytalanul nagy távolságra feküdnek a vásártér, másrészt, hogy a vásárra bejövő vidékiek a városba nem jönnének többé be, hanem a szekerekért fizetendő állaspénzt megtagadandók, áruikon tudadva, egyenesen haza hajtatnának, úgy, hogy az itteni iparnak és kereskedelemnek egyáltalán semmi haszna utánuk nem volna; a belváros iparosai pedig és az itteni ősrégi üzletek, még a jelenlegi helyzetnél is jobban megsínylenék azokat az állapotokat, melyek ez esetben előállnának.

HIREK.

Brassó jan. 16.

— Külön kiadásunk. Ma délután 5 órakor külön kiadást rendeztünk. Kiadtuk Tisza beszédét a nemzetiségekről, melyet a vidék kedvéért jelen számunk távirati rovatában is hozunk.

— Szabadelpárt Hétfaluban. A következő meghívót kaptuk: Meghívó. Országgyűlési képviselő választásra jogosult hétfalusi polgártársainkat 1905 január 18-án szerdán délután, 3 órakor, Hosszufaluban, a kaszinó helyiségében tartandó alakuló közgyűlésre ezennel meghívjuk. Tárgyak: 1. Az előkészítő bizottság jelentése. 2. Határozat a megalakulásról. 3. Tisztikar: elnök, alelnök, jegyző és pénztáros választás. 4. Az állandó választmány szervezése és kinevezése. 5. Indítványok. Csernátfa és Hosszufalu 1905. január 15-én. Az előkészítőbizottság. Kiss Árpád elnök. Lukács Károly jegyző.

— Vonatkésések. A mai nap a vonatok egy része megkésve érkezett be a pályaudvarra és indult el onnét. A reggeli 602-es számú gyorsvonat, mely 4 óra 52 perczkor reggel szokott beérkezni, csak 3 p. készt; az 506. sz. személyvonat azonban, a mely reggel 7 óra 50 perczkor szokott beérkezni, ma 58 perczet készt. A

7804 számú személyvonat, amely Brassóból 8 óra 45 perczkor szokott K. Vásárhelyre indulni, ma az erős hófúvás miatt csak Kovásznáig tudott rendes időben eljutni. Ott 1 órát és 1 perczet volt kénytelen vesztegetni. Ennek következtében a 7801 számú személyvonat, mely délután 2 óra 4 perczkor szokott kézdivásárhelyről elindulni, ma 56 percz késéssel indult el. A brassó—predeáli és a brassó—kézdivásárhelyi vonalakon a vonatok, erős hófúvás miatt, ma hókével közlekedtek. A brassói forgalmi főnökség többi vonalain a közlekedés akadálytalanul folyt. A reggeli gyors- és személyvonat, amely Budapest felől érkezett, nem a hófúvás, hanem kezelési akadályok miatt készt.

— Uránia. Megirtuk lapunkban még a múlt héten, hogy az Uránia vasárnapra tervezett előadása elmarad. Most értesítjük mindazokat, akik ezen előadásra jegyet váltottak, hogy a jegyárát a „Brassói Lapok” kiadóhivatalában visszavehetik. Nincs kizárva, hogy az Uránia tart még előadást, de nem bizonyos. Annak idején erről a közönséget értesíteni fogjuk.

— Hangverseny. Holnap este a „Metropol” kávéházban Dick Gyuri népzene-kara fog hangversenyezni.

Táviratok.

— Saját tudósítónk jelentése. —

Gróf Tisza István a nemzetiségekről.

Budapest, jan. 16. (d. e. 10 óra.)

Köztudomásu, hogy gróf Tisza István miniszterelnököt a miskolcziak is elakarják léptetni képviselőjelöltjüknek.

Tegnap délelőtt tisztelgett gróf Tisza István miniszterelnöknek ez ügyben a miskolcziak küldöttsége.

A küldöttség vezetőjének beszédére gróf Tisza István egyebek között reflektált a szövetséget ellenzők által emelt azon vádra, a melyszerint ő a románokkal állítólag megegyezett.

A ki ismeri az ő előszeretett a paktumok iránt — mondotta gróf Tisza István, a küldöttség derűtsége és tapsai között — az talán már jó előre is bizonyos skepsissel fogadta ezt a vádat. Semmi sincs meggyőződésével annyira diametris ellentétben, mint a nemzetiségi agitáció üszkét dobni az ország lakóai közé és ezzel talán örökre lehetetlenné tenni a békés egyetértést magyar és nem magyar között. Ezután konstataulta gróf Tisza István hogy a Janku szoborra gyűjtött kilenczezer koronát — melyet elődjétől át vett, — a kultuszminiszter tanácsára, közhasznú intézetre, román leányiskola céljaira adta még a múlt év őszén, a nélkül hogy egyetlen román tényezővel e tekintetben tárgyalt volna.

A szebeni román érkezőlet tárgyában folytatá gróf Tisza István — utasította a főispánt, hogy a mennyiben az kizárólag a küszöbön álló képviselőválasztások megbeszélésére szorítkozik és csak ezt célozza, ne gördítsen akadályokat útjába. De ha netalán olyasmit cselekedtek Nagy-Szebenben, — és úgy látszik ilyesmi történt, — hogy az állandó szerveznek, a feloszlott román komiténak a megújításáról és fenntartásáról lenne szó, akkor a legnagyobb szí-

gorral fog eljárni és ha a tulzó románok bele akarnának menni a választási küzdelembe, akkor meg fog velük küzdeni az összes alkotmányos eszközöknek teljes kihasználásával. (Taps és éljenzés.)

Sehol — hangsúlyozta gróf Tisza István — idegen ajku polgároknak egyénileg, egyháziilag és társadalmilag szélesebb körű jogaik nincsenek, mint minálunk; de ezen állapotoknak a magyar állam által leendő fönntartása ahhoz a föltételhez van kötve, hogy a nemzeti-ségek minden hátsó gondolat nélkül elismerjék ezt az államot, a magyar államot, amely csak, mint egységes magyar nemzeti állam maradhat továbbra is fön.

A nemzetiségeknek az 1867. évi nemzetiségi törvényben messzemenő jogokat biztosítottunk, de kötelező ígéretet nem tettünk arra nézve, hogy ezen törvényt meg nem változtatjuk azon esetre, ha azt tapasztaljuk, hogy vele ellenségeink kezébe saját magunk ellen adunk fegyvert magunkkal szemben. (Hosszas éljenzés.)

Eddigélé hála istennek, nem jutottunk még ebbe a kéayszerhelyzetbe. Most azonban, amidőn kísérlet történik arra, hogy a nevezett törvényben a nemzetiségek számára biztosított jogokat ellenünk használják föl, most fölemeljük intő és kérő szavunkat és figyelmeztetjük a nemzetiségeket, hogy gondolják meg jól, mi minden forog kockán és mi mindent tesznek ki a maguk részéről az elveszés esélyeinek.

Nem veszi rossz néven — folytatá beszédét gróf Tisza István, — ha a magyarországi románok szeretettel gondolnak a szomszéd független Romániára; de ne feledjék, hogy ezen független Románia fönnállásának alapfeltételét képezi, a Duna völgyén egy oly nagy hatalom uralkodása, amelynek a politikájára a szabadságszerető magyar nemzet fölfogása gyakorol irányadó befolyást.

Ennek az alapföltételnek a megvalósulását is kockára teszik az eszeveszett agitáció által, amelynek szükségképen a magyar nemzetben is me-szebbmenő elhatározásokat kell érlelnie.

Kérlelhetlen szigorral kell fellépni — mondá gróf Tisza István — minden agitatorius törekvéssel szemben, amely a békét a magyar nemzet és a nemzetiségek között megzavarja s a nemzet erejét ezáltal veszélyezteti.

Beszéde további folyamán rátért gróf Tisza István a népiskolai reform tárgyában készült törvényjavaslatra, és azt mondotta róla, hogy az nem foszt meg senkit nemzetiségétől azáltal, hogy a magyar nyelvet kötelezővé teszi.

Végül hangsúlyozta gróf Tisza István, hogy éppen a nemzetiségek aktiója bizonyítja azt, hogy mennyire szükség van a parlamenti rend helyreállítására. Ez az akció még jobban meggyőzi őt eljárásának helyességéről.

A küldöttség nagy lelkesedéssel fogadta gróf Tisza István beszédét.

Délben nagy bankett volt.

Stössel uton.

London, jan. 16. (éjjel 12 óra.) Stössel feleségével szombaton Nagazakiba érkezett.

A japán kormányzó ünnepélyesen

fogadta és ötven esendőrt adott melléje diszkisérőtel.

Az orosz foglyok.

London, jan. 16. (éjjel 12 ó.) A japán lapok panaszkodnak azon sértő modor miatt, a melyet az orosz hadifoglyok a japánokkal szemben tanúsítanak.

A japán lapok azt követelik, hogy a japánok az orosz foglyokkal szigorubban bánjanak el.

Kontradenko halála.

Szentpétervár, jan. 16. (éjjel 12 ó.) A „Novoje Vremja“ ezimű lap azt állítja, hogy Kontradenko azért halt meg, mert nem akarta elvállalni a felelősséget Port-Arthur kapitulációjáért.

REGÉNY - CSARNOK

Éjszaka

(Regény.)

A „Brassói Lapok“ számára írta: Fodor Rezső.

65.

— Látod előre a végét. Hagyd itt az egész mulatságot és jöjj velem. Holnap reggel utazom, ha velem tartasz, úgy menj haza és csomagolj. Én már utra készen állok. Nincs szükséged arra, hogy itt egy szerelmi jelenetet rögtönözz, melynek nevetés lenne a honoráriuma.

Bandi halgatott Sándor e szavaira. Tudomásul vette azokat, határozatról azonban szó sem volt. Következett a második tánc. Ez alatt akart Margit meggyőződést szerezni Dódi szerelméről.

Bandi egy oszlop mögül erősen figyelte őket. Margit odasimult egészen Dódi kebléhez. A fiu érezhette volna a leány forró elhelletét, de nem érzett semmit. Nézte a leányt és tanulmányozta. A leány keble hevesen hullámozott. Ajkaira szavak tolultak, beszélni akart és ez az ember szó nélkül vitte magával őt. Végre szakgatottan és kipirult arcczal megkezdte a támadást.

— Nem fél tőlem most, a mikor karjai között érez. Karjai között van a testem és ajkaitól csak egy levegőréteg választja el az ajkamat. Nem fél a vérétől? Vagy nincsen is talán vére?!

— Nem.

— Eddig mindenki szerelmet vallott nekem ha velem tánczolt. Most nekem kell szórakoztatnom Önt. Talán még szerelmet is vallok, hogy ne unatkozzam...

— Kiváncsi volnék reá szörnyen.

A leány egészen kimerült. A tehetetlen vágnak belefojtása a bizonytalanságba, teljesen elgyengítette. Már szólni se tudott. Szemeit félig behunyta és engedte magát vonszolni keresztül a termen, testéhez szorítva ezt az érzéketlen embert, a ki hatalmába kerítette. Szerette őt végtelen örült szerelemmel és csak most érezte ennek a szerelemnek észtbontó gyötrelmeit. Csak most érezte át teljes nagyságában, amikor ez az ember azt viszonzotta semmivel. Se tekintet, se szó nem árult el semmit annak arcán, a szerelemből. És a teremnek másik sarkában állott egy férfi. Egy férfi, aki az élet legnagyobb fájdalmait szenvedte át e pillanatban. Látja minden mozdulatát, sejti a nő minden érzését és ottan áll sápadtan remegve az izgalomtól és nézi, hogy mint ölel az a nő magához egy másik embert,

aki játszik csak vele. Odarohanna, ki szeretné tépni karjaiból, fülébe ordítaná hogy: — pusztulj el komédiás, ehhez a leányhoz csak nekem van jogom, mert én szeretem. Kotrodd ki innét, ott kint van az éjszaka, az a tied mert azt imárod Meg fogjahalantékát, odaszorítja ökleit, mert hevesen lüktet benne a vér, mintha kiakarna szabadulni onnét. És a keringő ütemei csak egyre tüzelnek tánczra. Tovább, tovább! Odatámaszkodik az oszlophoz, nem bírja tovább.

(Folyt. köv.)

Felelős szerkesztő: Dr. Vajna Gábor.

Nyilttér*

Ezennel bátorkodom a n. érdemű közönségnek b. tudomására hozni, hogy az üzletemben történt sajnálatos betörés következtében az üzletmenet megakadását meg gátoljam illetve elkerüljem, ismételten nagy raktárt rendeztem be órákban, ékszerekben és mindenféle arany és ezüst neműekben, melyeket ép úgy mint régebben, most is a legolcsóbb árak mellett bocsátom a T. vevőm rendelkezésére.

A nagyérdemű közönség b. pártfogását kérve maradok,

teljes tisztelettel

őzv. Orehowski Károlyné
Kolostor u. 23.

!!! Igen alkalmas utazásoknál. !!!

Rövid hasznalat után nélkülözhetetlen
Egészségügyi hatóságok által megvizsgálva

Sarg
féle

Bizonyítvány kelt Bécsben, 1887. júl. 8-án.

Kalodont

nélkülözhetetlen

fogtisztító szer.

A fogak tisztántartásához csupán szájjavak nem elé ségesek. A foghúson mindig ujólag keletkező ártalmas anyagok eltávolítása csakis mechanikus tisztítással kapcsolatban egy frissítő és antiszeptikus ható fogtisztító-szerrel sikerülhet, minőnek a „Kalodont“ már az összes kultúrállamokban a legsikeresebb használatra bizonyult. 62—21.

* Ezen rovat alatt közöltekért a szerkesztőség nem vállal felelősséget.

Első brassói

mű-festőde

és

chemiai tisztító intézet

SOLINGER GUSZTAV

elvállalja a közlegő bái szezon alkalmával mindeféle finom bái ruháknak kitisztítását, amelyek a tisztítás következtében ismételten egészen ujja és széppé alakíttatnak át; vagy pedi, teljesen megfelelően meg is festetnek tartós és szép színekre.

Elkülönített osztály csipke függönyök tisztítására.

Műfestőintézet: Bulgárszeg, Temető-
uteza 5. szám alatt.

Ugyanott praktikus és szakértő tanácsok és utbaigazítások is adnak.

Tisztelettel

Solinger Gusztáv.

A „Brassói Lapok“ könyvkereskedésében

Főüzlet: **Kapu-utca 60.** — Fióküzlet: **Kolostor-utca 19.**

Most érkezett:

1000 doboz szebbnél-szebb és legujabb divatu **levélpapir.**

Fénykép-albumok
Levelezőlap-albumok
Emlékkönyvek
Naplók
Írómappák
Zenemappák

Szebbnél szebb
levelezőlapok
óriási választékban.

Képes-könyvek
Ifjusági iratok
Bélyeg-albumok
Imakönyvek
Iskolatáskák
Festékdobozok

Okmánytáskák ügyvédek és magánosok részére,

Névjegy
ujdonságok

Csont, Üveg, Vászon,
Szines, Fehér, Préselt és
valamint meritett karto-
nokat

Legujabb és
legmodernebb
betűkkel.

Megrendeléseket elfogadunk dombornyomatu monogrammos levélpapirokra és névjegyekre.

A gyönyörű mintagyűjtemények megtekinthetők mind a két üzletben.

Alkalmi vétel! Antiquar-árban!

Pallas nagy lexikona 18 kötet
Magyar lexikon 16 kötet
Nagy képes világtörténelem
Osztrák-magyar Monarchia írásban és képen
Negyvennyolcz, magyar szabadságharcz
1848—49. Rákossy V.
Az ember tragédiája
Jézus élete
Platen gyógy mód

Stanley, utazás k. Afrikában
Koszoru II. kötet Győri Vilmos
Tóth Béla Magyar anekdota kincs
Magyar képes remekírók
Magyar remekírók
Rákosi Viktor munkái
Petőfi összes költeményei diszkötetben
Jókai M. újabb regényei diszkötésben

A jövőendő megmaradt füzetek 8 fillér darabja.

Olcsó társasjátékok u. m. lotto. tombola, malomjáték, fekete Péter, tivoli stb.

Mindenféle naptárak u. m. Kincses Kalendárlum, Mikszáth Almanach, Egészségi naptár valamint a Franklin társulat összes naptárjai.

**Kolostor-utczai
fióküzletben**

Iskolatáskák félárban, hibás levélpapir-dobozok, író- és rajz-eszközök, bevásárló, munka és óvodatáskák, régi füzetek és sok más czikk minden elfogadható árban.

R A K T Á R O N

legkedveltebb zeneművek és operettek mint például „Bob herczeg“, „Drótos-tót“, „Aranyvirág“, „János vitéz“ Cassanova, Hajduk kapitánya stb. 2—2 füzet, ára 6 korona.

Magyar Regényírók

Megjelent az első sorozat. Tartalma:

Csiky Gergely: Az Atlasz család. Illusztrálta Neogrady Antal.
B. Kemény Zsigmond: A rajongók. Két köt. Illusztr. R. Hirsch Neih.
Pálffy Albert: Esztike kisasszony professzora. Illusztr. Márk Lajos.
Vadnai Károly: A kis tündér. Illusztrálta Nagy Sándor.

A legértékesebb magyar regények

egyöntetű képes kiadása hatvan kötetben.

Szerkeszti

MIKSZÁTH KÁLMÁN

a ki a nagy vállalat eszméjét kidolgozta és a kötetek elé megírja az írók jellemrajzát.

A nagy magyar elbeszélő méltatja a magyar elbeszélő irodalom jeleseit.

A bevezetések sorozata együtt a magyar regényirodalom kész története.

A gyűjtemény 34 író 54 munkáját – a magyar irodalom ötvennégy kiváló alkotását – öleli fel.

AZ ÍRÓK NÉVSORA	Baksay Sándor	Dóczi Lajos	Iványi Ödön	Nagy Ignác	Tolnai Lajos
	Beniczky Lenke	B. Eötvös József	Jókai Mór	Pálffy Albert	Vadnai Károly
	Beöthy László	Fáy András	B. Jósika Miklós	B. Podmaniczky Frigyes	Vas Gereben
	Beöthy Zsolt	Gaal József	Justh Zsigmond	Pulszky Ferencz	Verseghy Ferencz
	Bródy Sándor	Gárdonyi Géza	B. Kemény Zsigmond	Rákosi Jenő	Werner Gyula
	Csiky Gergely	Gyulai Pál	Kuthy Lajos	Rákosi Viktor	Wohl Stefanie
	Degré Alajos	Herczeg Ferencz	Mikszáth Kálmán	Toldy István	
AZ ÍRÓK NÉVSORA					

Minden kötet egy-egy kiváló magyar festőművész illusztrációival.

Mindössze ezer illusztráció külön diszes műmellékletek formájában.

Tiszta, szép metszésű, könnyen olvasható betűk. Finom, famentes papiros.

Diszkrét izlésű, díszes bekötési tábla.

MEGRENDELŐ-JEGY.

A „Magyar Regényírók”

minden művelt magyar uri család örökbecsű könyvtára. A hatvan kötet félévenként öt kötetes sorozatokban jelenik meg. Az első öt kötet most hagyta el a sajtót.

A 60 kötet ára előkelő kötésben 300 kor. Törleszthető havi 4 koronás részletekben is. Megrendelhető a mellékelt rendelő-jegy felhasználásával bármely könyveskereskedés útján. – Részletes prospektust kívánatra készséggel küld a kiadó intézet

Franklin-Társulat

magyar irodalmi intézet és könyvnyomda.

A cégtől

ezennel megrendelem a

«MAGYAR REGÉNYÍRÓK»

című gyűjteményes vállalat hatvan kötetét, vászonkötésben 300 koronáért;

a) négy koronás havi részletfizetés mellett,

b) félévenkénti fizetendő 25 korona utánvét mellett.

A nem kívánt módokat törölendő.

Tudomásul veszem, hogy a fenti műből 1904 szeptember hótól kezdve félévenként egy-egy 5 kötetből álló sorozat jelenik meg. A részletek az első szállítástól kezdve minden hó 1-én a fenti cégnél fizetendőek be mindaddig, míg a mű teljes vételére kiegyenlítő nincs. A részletek be nem tartása esetén a részletfizetési kedvezmény megszűnik és a teljes vételár esedékessé válik. Az első részlet utánveendő.

Szöbeli megállapodások érvénytelenek.

Laktely és kelet:

Név és állás:

Gyomorbetegeknek!

Mindazok, kik hűtés vagy gyomor túlterhelése folytán nehezen emésztanak, meleg vagy hideg ételektől vagy rendetlen életmódtól gyomorbajban szenvednek, mint:

gyomorhurut, gyomorgörcs, gyomorfájás, nehéz emésztés vagy elnyálkásásban szenvednek, azok részére egy jó házi szer ajánlatik, melynek kiváló gyógyhatásáról már számos év óta meggyőződtek. E hűres emésztő- és vértisztítószer a

Hubert Ullrich-féle gyógyfűbor

Ezen gyógyfűbor elsőrendű, gyógyhatás erővel bíró jó borokból van előállítva, erősíti és felkelti az egész gyomorszerkezetet, anélkül, hogy emésztő szer lenne. A gyógyfűbor tisztítja a vért és az összes megromlott sejteket, előmozdítja a vér újja képződését.

A gyógyfűbor idejében való használata a gyomor felbőgöszt megszünteti. Ne mulasszuk el tehát erős étel után, az egészségnak ártalmas ételek után használni. Az összes szimptomák mint: fejfájás, felbőgöszt, gyomorfájás, puffadás, csömör, hányás; továbbá kronikus gyomorbajoknál, már egyszeri használat után eredményteljes.

Székrekedés

és azok kellemetlen következményei, mint szorulás, aranyérfajdalom, álmatlanság, vérgyűlemelés a májban, a gyógyszer által gyorsan és biztosan gyógyíttatik. A gyógyfűbor megkönnyíti az emésztést és ezáltal a gyomort és beleket számos bajtól megóvjja.

Sorányság, sápadtság, vérszegénység, elgyengülés

többnyire a rossz emésztés lassú vércépződés és a máj beteges állapotának következményei. Teljes étvágytalanságnál, idegesség-nél, kedélybetegségnél, gyakori fejfájásnál, álmatlanságnál sokszor a lassú alvás következik. A gyógyfűbor az elgyengült élet-erőt felerősíti, a gyógyfűbor fokozza az étvágyat, elősegíti az emésztést és táplálást, gyorsítja az anyagcserét, javítja a vércépződést, csillapítja a felzúgott idegeket és a betegnek új erőt és életad. Ezt számtalan köszönőirat és elismerés bizonyítja.

A gyógyfűbor kapható üvegenként 3 kor. és 4 kor. ért a következő városok gyógyszerüzaraiban: Brassó, Hosszúfal, Keresztényfalva, Rozsnyó, Feketealom, Szunyogszag, Hőtfővény, Botfal, Földvár, Magyaros, Nagypatak, Prásmár, Zagon, Papolcz, Kovászna, Borosnyó, Seps-Sat-György, Bőlon N.-Ajta, Baróth, Miklósvár, N.-Bacson, Zombor, Daróc, Homoród, Kőhalom, Ugra, Kacza, Zsitberk, Lemnek, Baranyakut, Boldogváros, Boholcz, Szász-Tyukos Fogaras, Betlen, Sárkány, Almás-Mező, Zernest, Törösvár, Vajda-Rece, Veila, N.-Sink, Campulung, Rimnicul, Valea, Pitesci, Tergovitea, Puciosa, Slanic, Sindia, Gartea, De.-Argesi, Campira, Valeni-De-Munte, Ploesti, Buzui, Ramnicul, Sarat, Toscani, Adjud, Panciu Kézdi-Vásárhely, Tusiád, Székely-Udvarhely, Erzsébetváros, Segesvár Nagy-Szeben, Slatina, Urziceeni, Slobozia, Bucearesi stb. valamint az Osztrák-Magyar Monarchia összes kisebb nagyobb gyógyszerüzaraiban.

3 vagy több üveget az összes helybeli gyógyszerüzár Austria-Magyarország bármely részébe eredeti áron küld.

Utánrústól óvakodjunk.

Határozottan kérjük Hubert Ullrich-féle gyógyfűbort.

383—12

Faeladási hirdetmény.

Bácsfalu község folyó 1905. évi február hó 11-én d. e. 10 órakor a község házánál tartandó nyilvános szóbeli árveréssel egybekötött zárt írásbeli versenytárgyalás útján eladja a határában fekvő és a jóváhagyott rendszeres gazdasági üzemterv szerint kihasználható alábbi fahozamokat.

1. Az A. üzemosztály Köba nevű részében I—V. parcellában felvett rendes vágásban levő 1423 m³-re becsült jegenyefenyő fahozamot köbméterenkint 4 kor. kikiáltási ár mellett.

Az eladás alá kerülő fahozam a Tömös felé vezető állami ut mellett levő községi erdőőrjáztól mintegy 2 km. távolságra van.

2. A kihasználási határidő 1905. decz. 31-ike.

3. A zárt írásbeli ajánlatok parcellánként külön-külön vagy az egész fatömegre együttesen téve s 10 százalék bánatpénzzel ellátva, a köbméterenkint megajánlott összegnek szám és írásbani kitüntetésével, valamint annak világos kijelentésével, hogy ajánlattevő a részletes kihasználási, árverezési és szerződési feltételeket ismeri és hogy azoknak magát aláveti az árverezés napjának délelőtt 9 óráig a községi jegyző kezéhez annyival bizonyosabban beadandók, mivel később érkezett ajánlatok tígyelembé vétetni n m fognak.

A szóbeli árverezésnél az egész I—V. parcellában levő fatömegre 270 kor. bánatpénz lesz leteendő.

A szóbeli árverezés minden parcellára külön lesz megtartva.

4. Utóajánlatok nem fogadtatnak el.

A bővebb feltételek a községi előjáróságnál és a hosszufalusi járási m. kir. erdőgondnokságnál megtudhatók.

Bácsfalun, 1905. január hó 10 én.

A községi előjáróság.

Sz. 28/905.

Hirdetmény.

Egy villamos műnek Brassóban való felállítása tárgyában.

Brassó város azon esetben, ha elegendő mennyiségű villamos fény és erő fogyasztás áll kiltásban egy villamos mű kiépítését tervezzi, amelynek segítségével a külvárosok még meg nem világított utcái, továbbá a magán és középületek villamos villagítással elláthatók legyenek, valamint hogy az iparüzőknek és iparosoknak lehetővé tétessék a villamos erőnek üzemeknél való igénybe vétele.

Kellő mennyiségű villamos világítás és erőátvitel fogyasztásának biztosítása esetén, a villamos műnek oly arányokban való létesítése terveztetik, hogy Brassó vármegye több községe is ellátható legyen villamos világítással és erővel.

Hogy ezen mű egyáltalában létrejöhessen, továbbá azon kérdés megoldására hogy vízi erő vagy más erő forrás és mily mértékben vétessék igénybe, elengedhetetlenül szükséges azt tudni, hogy mekkora fény és erő fogyasztásra lehet az első évben számítani.

Ennélfogva a város összes lakói, de különösen a középületek, nagyobb bérházak tulajdonosai és az iparüzők és iparosok felkértenek, hogy folyó évi márczius hó 15-éig a város gazdasági hivatalában fölfektetett íven a kívánt izzólámpák, ívlámpák számát és a villamos áram erejét bevezetni sziveskedjenek.

Megjegyzendő, hogy a hectowattóra világítási czélokra 7 fillérbe, a motoros üzem és fűtő készülékek után 3 fillérbe számítatik.

A fény és erő fogyasztás továbbá átalányozva is lesz, minek következtében a fogyasztás tetemesen olcsóbbá fog jönni.

Brassó, 1905. évi január hó 7-én.

A városi tanács.

200 métermázsa

takarmányrépa

eladó 10 métermázsan-
kint is.

Hajdu Mor.

Sepsiszentiván.

KELLEMEN FERENCZ

gyógy-
szertára a „Fehér Templomhoz”

Kolozs-utca 8. sz. a.

Ajánlja kittinő saját készítményeit eredmén-
nyel bíró

Vénus creme	à 1 tég	—80 f.
Vénus szappan	” 1 drb.	—50 f.
Petrolin hajszesz	1 üveg	1.50 f.

Nagy választék különlegességekben: ásvány-
vizekben és parfümökben.

500 kor.

fizetek annak, ki a Bartilla
fogvíznek használata mellett,
üvege 70 fill, valaha ismét

fogfájást kap vagy szája büzlík. — (Franco
küldéssel küln 95 f.) Bartilla-Winkler Ed. Wien
19. I. Sommergasse I. — Kapható minden gyógy-
szertárban. Raktár Brassóban: Roth Viktor, Árva-
ház-utca 1 sz. (a színház mellett, Neustädter J
Ferencz József-tér 7, Jekelns Emil Kapu-u. és
Weisz-Mihály-u. sarkán, Stenner Frigyes Kapu-u
Oberl Henrik a Bolonyában Klein Viktor, Kugler
Ed., Ó-Brassó, gyógyszerüzaraiban Csakis „Bartilla
fogviz” kérendő. Hamisítványok feljelentői jó
díjaztatnak.

Nemzeti zászlók

dus választékban kaphatók

Szöllősy Zs.-nél

Brassó, Kapu-utca 69 sz.

MEDGYES

„Szöllő szálloda”

elsőrendű szálloda

a város központján

Rátzky Agoston

vendéglős.

Helybeli és vidéki

viszonyokat ismerő jó megjelenésű
egyének, azonnal állandó vagy ideig-
lenes alkalmazást is nyerhetnek egy
hazai, a község minden rétegében
ismert jótékony intézménynél tagszer-
zői minőségben,

A véglegesített alkalmazottak
nyugdíj jogosultságot nyernek.

Czím: a kiadóhivatalban.

Mielőtt elhatározná magát, hogy egy
önmüködőleg számoló cassát vegyen, nézze
meg a 65-koronás

automatikus puld cassát
és a Nickel burkolattal ellátott ön-
müködőleg azonnal

összeado cassát.

Citő Cassák, melyek mitőlünk lettek
vásárolva, eladás esetében minden elfogadható
áron továbbítok, illetve eladok.

Vásárlási kényszer kizárva!

National Cash Register Comp. Liwited
Wien.

Brassói képviselő: Depner Rudolf
Weisz Mihály u. 26. I.